

ALLAH'IN DİNİNİ ÖĞRENİN VE ÖĞRETİN!*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili izleyiciler ve dinleyiciler!

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi, ihsânı, ikrâmı üzerinize olsun... Cenâb-ı Hak sizi sevdiklerinizle beraber iki cihan saadetine erdirdin... Dualarınızla bizleri de...

a.Ahir Zamanda Belâların Gelmesi

Peygamber SAS Efendimiz'den, misafir olduğumuz hacı efendinin açtığı bir sayfadan üç hadis okuyacağım. Birincisi Hazret-i Ömer RA'dan, Ebü'n-Nasr el-Sicezî ve Ebû Nuaym el- Isfahânî kaydetmiş. Bu rivayete göre şöyle buyuruyor Peygamber SAS:¹

إِنَّهُ سَيُصِيبُ أُمَّتِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ بَلَاءٌ شَدِيدٌ لَا
يَنْجُو مِنْهُ إِلَّا رَجُلٌ عَرَفَ دِينَ اللَّهِ فَجَاهَدَ عَلَيْهِ
بِلِسَانِهِ وَقَلْبِهِ وَذَلِكَ الَّذِي سَبَقْتُ لَهُ السَّوَابِقُ
وَرَجُلٌ عَرَفَ دِينَ اللَّهِ فَصَدَّقَ بِهِ

(أبو النصر السجزي في الإبانة، وأبو نعيم عن عمر)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ *Kenzü'l-Ummâl*, c.XI, s.226, no:31009; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.X, s.38, no:9043.

RE. 141/1 (*Innehû seyusîbü ümmetî fî âhiri'z-zemâni belâün şedîd, lâ yencû minhü, illâ racülün arafe dîna'llâhi, fecâhede aleyhi bi-lisânihî ve kalbihî, ve zâlike'llezî sebekat lehü's-sevâbık; ve racülün arafe dîna'llâhi, fesaddeka bihî.*) Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Bu hadis-i şerif, ahir zamanda ortaya çıkacak halleri anlatan hadis-i şeriflerden bir tanesi. Efendimiz'in istikbale ait, bu dünyanın bozulmasına yakın, ahir zaman dediğimiz, dünyanın artık helâk olmasına yakın zamanda, toplumların bozulacağına dair verdiği bilgileri ihtivâ eden hadislerden; “İşte Deccal çıkacak... Mehdi ile ilgili hadis-i şerifler... Kıyametin büyük, küçük alâmetleri...” gibi hadis-i şeriflerden birisi. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

(*Innehû*) “Hiç şüphe yok ki, (*seyusîbü ümmetî fî âhiri'z-zamâni belâün şedîd*) ahir zamanda benim ümmetimin başına çok kuvvetli ve şiddetle belâ ve imtihan, musibet gelecek, çatacak. (*Lâ yencû minhü*) Bu belâ ve fitneden yakasını kimse kurtaramayacak. Bu belâ zarar verecek, bu fitne ayakları kaydıracak ve insanlar imtihanı kaybedecekler. (*Illâ racülün arafe dîna'llâhi, fecâhede aleyhi bi-lisânihî, ve kalbihî*) Ancak, Allah'ın dinini bilen ve bu din üzerine cihada girişen, cihad eden; hem diliyle hem kalbiyle, gönlüyle cihad eden kişi kurtulacak.”

Tabii burada (*racül*) sözü, kişi mânâsına geliyor. Kadın da olsa, aynı durumdur. Yâni, bu gibi durumlarda bu söz, ille erkek cinsinden olan mânâsına kullanılmıyor.

Allah'ın dinini bilen ve diliyle, kalbiyle, o din üzere cihad eden kimse kurtulacak. Yâni hem sözünü söylüyor, hem de kalbi sağlam, tertemiz, pırıl pırıl, ihlâslı... Demek ki bilecek ve bir de gayretli olacak, dini için çalışacak; o kurtulacak.

(*Fezâlike'llezî sebekat lehü's-sevâbık*) “İşte böyle yapabilen, Allah'ın dinini bilip de hem onu yaşayıp, hem de diliyle, kalbiyle İslâm için cihad eden kimse; Allah'tan kendisine çok büyük lütuflar ezelde kısmet olarak yazılmış, nasib olmuş kimse demektir.” Yâni demek ki, bunun derecesi çok yüksek Allah indinde...

Ne büyük lütuflara ermiş ki, bu fitnelerde, bu belâlarda, imtihanlarda hem müslüman olarak kalıyor; hem de İslâm için ayrıca çalışıyor, cihad ediyor. “Yaptığınız yanlıştır, günahtır. Şöyle yapın, böyle yapmayın! Sevaplı işleri yapın, günahlı işleri yapmayın!” diye diliyle söylüyor. Yâni çalışkan bir müslüman, gayretli bir müslüman, mücahid bir müslüman... İslâm'a yardım etmek isteyen bir kişi... Görevleri olduğunun idrakinde olan bir

kimse... Öyle esen yellere kapılmıyor, aldanmıyor. Çıkan fitnelerin karşısında ayağı kaymıyor. Söylenen sözlerden akîdesi sarsılmıyor. Cihad ediyor. Bu yüksek derece... Bu çok güzel!

Bu sayfanın böyle kur’ada çıkmasını, Şu bakımdan anlamlı buldum: Şimdi ũlkemizde ve başka İslâm ũlkelerinde mũslũman kardeŐlerimiz çeşitli sıkıntılarla karşı karŐıya... Filistin’deki kardeŐlerimiz, İsrail askerlerinin kurŐunlarına mâruz durumda; altmıŐ kişi Őehid oldu, binlerce yaralı var... KeŐmir’de çeşitli olaylar, Şu kadar Őehid... İŞte Kafkasya’da durum... İŞte daha başka yerlerde durumlar... Yâni mũslũman olduğu iÇin bir kimse, Şimdi rahat gŕmũyor, iltifat gŕmũyor, itibar gŕmũyor; aksine hũcuma uğruyor haksız yere...

Hem adamlar diyorlar ki:

“—Hũrriyet var, insan hakları var... Herkes istediğine inanabilir. Devlet din tutmaz, laiktir, bir tarafı tutmaz. Halkın kendisinin vicdânî meselesidir der, serbest bırakır.” diyorlar.

Hem de birŐok ũlkede İslâm, devletin baskısı altında...

Mısır’da, Suriye’de, Irak’ta, Libya’da, daha başka ũlkelerde korkunŐ bir baskı var... Kimisi Şu bahane ile, kimisi bu bahane ile mũslũmana baskı yapıyor.

Ve hayret edilecek bir durum: Mũslũman ancak demokrasiyi hazmetmiŐ olan, halk idaresi, hũrriyetler vs. konusunda mũcadelesini vermiş de, haklarını kazanmıŐ bir topluma giderse, Amerika gibi, Avrupa gibi; işte orada biraz rahat ediyor. O da neden?.. O adamların kendi ũlkelerinde, birbirlerinin inanŐlarına mũdahale

etmeme konusundaki kararlarından istifade ediyor. Ama yine de onlar fırsat buldular mı, kıyıdan kenardan İslâm'a zarar vermeye çalışıyorlar.

Cami açmak istesenez, mümkün olduğu kadar çelmelemeye çalışıyorlar. Seyahate gitmek istesenez, kendi ülkeleri için vize verinceye kadar kan kusturuyorlar.

“—Niye gidiyorsun? Malın ne kadar, mülkün ne kadar, mücevherin ne kadar?.. Tapuları getir!..” diye seyahat hürriyetleri tahditli.

Vize almak için kapılarda, kuyruklarda bekleyişler onur kırıcı. Böyle bir sürü tatsız şeyler... Yâni, müslümanlık hoş görülüyor.

Bir de bazıları heveslenmiş ki: “Yeni bir bin yıla giriyoruz...” Üçüncü bin yıla diyorlar onlar, Hazret-i İsbâ'dan aldıkları tarihe göre... *Milenyum* diyorlar, yâni bin yıl demek. Arapça'sı *elf*. Hani, İmâm-ı Rabbânî Hazretleri için *Müceddîd-i Elf-i Sâni*, İkinci Binin Müceddidi diyorlar ya. Tabii buradaki bin, hicrî tarihteki bin. Hicrî tarih 622. milâdî yılı başlangıç olarak kabul eden, bizim geleneksel, dînî hayatımızın temelini teşkil eden, Ramazanlarımızı, bayramlarımızı, kurbanlarımızı hesapladığımız, orucumuzu tuttuğumuz takvim.

Bu milenyumdan sonra ne olacakmış?.. Dünya üzerinde sadece kendi dinleri kalacakmış. Onunu için başka dinleri silmek için uğraşıyorlar. Paraları var, bir de devlet destekleri var.

Şimdi ben bu devirde, müslümanları şuna benzetiyorum: Birileri gelmiş müslümanın elini ayağını tutmuş, karşısına da düşman geçmiş, yüzüne boyna yumruk patlatıyor. Bıraksalar, müslüman kendisini savunacak ama, güya kendisinin arkadaşları, taraftarları, elini ayağını tutmuş, savundurmuyor. Ben buna benzetiyorum.

Hristiyanlar Avrupa ülkelerinde, dış ülkelerde, hattâ şimdi Rusya'da bile haklarını almış durumda... Kiliseleri var, teşkilatları var, vakıfları var... Bütçeleri var, muazzam sayıda yetişmiş elemanları var.

E bizim vakıflarımız baskı altında... Zaten Osmanlılardaki vakıflar yok şimdi, devletleştirilmiş. Vakıflar idaresi kurulmuş, devletin yönetimine verilmiş. Gelirlerle turistik oteller yapılıyor vs. Vakfedenlerin arzu ettiği dînî amaçlara sarf edilmiyor. Bu bir gerçek... Lâik bir düzenin mantığı ile yürütülüyor. Gelir yok, gelir kaynakları kurutuluyor. Serbest hareket yok. İslâm'ı öğretme hürriyeti yok, İslâm'ı öğretmek için müessese kurma rahatlığı yok... Kurulan müesseselerin çalışmasında serbestlik yok...

İşte böyle müslümanlar dünyanın her yerinde eli kolu bağlı. Her yerde kendilerine saldırılıyor. Birlik beraberlikleri de yok, birbirlerine yardım da edemiyorlar. Evet, Suudi Arabistan zengin, parası pulu var; ama paralar Avrupa, Amerika bankalarında, başka işlerde kullanılıyor. Öbür tarafta, hemen Suudi Arabistan'ın altında

Somali’de, Afrika’nın diğer ülkelerinde insanlar su bile bulamıyor. O da müslüman, kardeş, ama irtibat yok.

İleri İslâm ülkeleri var, ötekilere yardım edebilirler. Bir düzen kurulmamış, komşu müslüman ülkeler bile birbirlerine düşman... Bizim Balkanlar’da, Kuzeyde ezelî, tarihi düşmanlarımız var; onlarla gayet iyi olmaya çalışıyoruz, her türlü cevr ü cefasını çekiyoruz. Ama tarihî, ezelî beraberliğimiz olan ülkelerle de, uzun zamandır kaşları çatık politikalar yürütüyoruz.

Bunları niçin anlatıyorum?.. Zaman, ahir zaman... “Ahir zamanda da çeşitli imtihanlar olacak!” hadis-i şerifiyle anlatıyorum. Demek istiyorum ki: Bu devirde, dünyanın neresinde olursa olsun, imtihanlara mâruz kalan, baskılara mâruz kalan müslümanlar müteselli olsunlar, ne yapacaklarını bilsinler diye anlatıyorum.

“—İleride, ahir zamanda müslümanlara büyük musîbetler gelecek, şiddetli belâlara mâruz kalacaklar!” diyor Peygamber Efendimiz. “Bundan ancak bir kişi kurtulacak ki; o kişi Allah’ın dinini biliyor, Allah’ın dini için diliyle ve kalbiyle cihad ediyor. Böyle yapabilen kurtulacak.” diyor. Yâni atılgan, faal, şuurlu müslüman kurtulacak. Bu, işte Allah’ın kendisine çok ezelden lütuflar yazmış olduğu bir kimse...

Bir de bu fitnelerden kim kurtulacak?.. (Ve racülün arafe dîna'llâhi) “Allah’ın dinini biliyor, öğrenmiş, hak olduğunu biliyor; (fesaddeka bihî) tasdik ediyor.” Ama ne yapsın? Mazlum, mağdur, müstad’af, ezilmiş; susuyor. Çeşitli imkânsızlıkların altında, İslâm’ın hak din olduğunu biliyor, müslümanın haklı olduğunu biliyor; ama karşı taraftaki şamatacının üstesinden gelemiyor. Çünkü karşı taraf işleri ayarlamış, her türlü şer güçleri arkasına almış; radyolar, televizyonlar, müstehcen yayınlar... vs. Müslümanın imanına saldırıp duruyor.

Demek ki, Hazret-i Ömer Efendimiz’den nakledilen bu hadis-i şeriften şunu çıkaracağız: Dinimizi bir kere mutlaka öğrenmemiz lâzım! Öğrenmeyen gidiyor. Bu devirde dînî bilgilere de sataşma çok... Onun için, dinimizi çok sağlam, çok ihlâslı, temiz kaynaklarından, aslî kaynaklardan öğreneceğiz.

Bu devirde öyle insanlar çıkıyor ki, şimdiye kadar İslâm tarihindeki koca, dev, muhteşem alimler hiç yaşamamış sanki; veyahut onların hepsi yanılmış, şaşırmış, hepsi cahil, gâfilmiş de, sanki kendisi çok allâmeymiş gibi konuşuyor:

“—İslâm’da şu yoktur, İslâm’da bu vardır... İşte müslümanlar yanlış hareket ediyor, müslümanların hepsi yanılıyor...” diyor.

Böyle ukalâları meslek hayatımızda gördük biz, ictimâî hayatımızda da görüyoruz. Adamın doğru düzgün bilgisi yok; Arapça bilgisi yok, Kur’an bilgisi yok... Ama bakıyorsun, “Dinin

aslı şudur!” diye kitap yazmağa kalkıyor ama, yanlışlarla dolu... Bir sayfasında elli tane yanlış var. Temeli de yanlış. Hem de söylediği sözlerle imanını bile kaybetmiş, küfre düşmüş oluyor. Cahil... Cahilliğinden, kendisini bir şey biliyorum sanıyor, bir şey bilmediğini de bilmiyor. Hindi gibi kabarıp ortalıkta dolaşıyor ama, boş. Davul gibi güm güm ötüyor ama, içi boş...

Bunları, Allah'ın dinini bilen, arif bir müslüman anlamalı!..

Kur'an'a bakacak, Kur'an'da ne diyorsa, oradan anlayacak; bir... Tabii, Kur'an-ı Kerim'in de açıklaması, Peygamber Efendimiz'in bizzat 23 senelik peygamberlik hayatı... Kur'an-ı Kerim kendisine indiği için, Kur'an'ı en önce öğrenen, en çok üzerinde düşünen ve en önde uygulayan ve uygulanmasını emreden kimse... Onun için, Peygamber Efendimiz'in hadisleri olmadan, Kur'an-ı Kerim'i doğru anlayıp, namazı doğru kılmak, zekâtı doğru vermek, haccı doğru yapmak mümkün değil...

“–Kur'an bize yeter...”

Kur'an bize yeter ama, hacca nasıl gideceğiz?.. İhram nasıl olacak? İhramın yasakları, haccın menâsiki anlaşılabilir. Zekât doğru uygulanamaz. Teferruat hadis-i şeriflerdedir.

Onun için, birisi kalkıp da hadisi şerifleri küçümsüyor, ehemmiyetini inkâra kalkışıyor ve gözden düşürmeğe uğraşıyorsa, bilin ki

kötü niyetlidir. Kur'an-ı Kerim'i Peygamber Efendimiz'den daha iyi bilen bir insan düşünülebilir mi?..

“—Efendim, hadislerin hepsi sağlam mı?..”

Sen bu sağlam mı sözünü, okuduğun kitaplara hiç sordun mu?..

“—Benim okuduğum fizik kitabı sağlam mı?.. Benim okuduğum tarih kitabı sağlam mı, coğrafya sağlam mı, edebiyat sağlam mı?” diye hiç sordun mu?..

Orada bir şahsın rivayetini hakikat olarak alıyorsun; Romalı bir tarihçinin, Yunanlı bir feylesofun abuk sabuk bir rivayetini alıyorsun, ona inanıyorsun da, bin bir süzgeçten geçmiş, en ince şekilde incelenmiş, birbirleriyle mukayese edilmiş İslâmî bilgileri kökünden inkâr ediyorsun:

“—Yok efendim, bana göre böyle...”

Sen kimsin, senin ne bilgin var?.. Tarihte senin adını yazacaklar mı sanıyorsun kitaplara?.. Yâni seni bir kimse bilecek mi, sen ne ile temâyüz etmişsin ki, böyle diyorsun?..

Böyle atıp tutan insanlara itibar etmeyecek. Kur'an-ı Kerim'e, hadis-i şerife, eski büyük allâme, büyük müctehid alimlerimizin sözlerine bakıp, doğruyu anlayacak.

Bir; dini doğru olarak anlayacak. İkincisi; kendisi acizse, böyle kıyıda köşede onu uygulayacak... Daha güzeli çalışkan müslümansa, Allah'ın evvelden çok lütuflar bahşettiği müstesnâ bir iyi insansa; o zaman, bir de İslâm için çalışacak...

Bugün İslâm, her yerde hücumu mâruz; İslâm'ı kim koruyacak? Allah'ın dinini kim koruyacak?.. Allah korur, hiç şüphe yok, zâten koruyor, bizi de koruyor ama, müslüman da Allah'ın dinine yaptığı yardımla derece kazanacak.

Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur'an-ı Kerim'de, Allah'ın dinine yardımcı olmayı ve öyle yardım edenlerin çok lütuflara ereceğini, doğru yolu onların bulabileceğini pek çok ayet-i kerimelerde bildiriyor.

Bu hadis-i şerif o bakımdan çok anlamlı... Kur'a ile çıktı. Yâni, müslümanlar çektikleri sıkıntıları kaderin cilvesi olarak bilsinler, yılmasınlar; dinlerini güzel öğrensinler, çoluk çocuklarına öğretsinler; dinlerini yaşasınlar, bir de etrafa anlatsınlar!

Bak ne diyor: *(Ve câhede aleyhi bi-lisânihî)* "Diliyle söyleyecek, anlatacak, yazacak, çalışacak..." Çünkü İslâm'ın temeli ilimdir. İlmin yayılması için de çare eğitimidir, öğretimdir. Eğitim öğretim olmazsa, ilim kütüphanelerde kalır.

Meselâ, Süleymaniye Kütüphanesi bir hazine ama, kaç kişi biliyor?.. Kaç kişi gidip istifade ediyor?.. Ecdadın muazzam eserlerini Amerikalılar okuyorlar; onlar söylerlerse, bizimkiler haberdar oluyorlar. Yâni onlar söylemese, onlar insafsız olsalar, kindarlıklarından yok burada bir şey deseler; yok sanıyorlar. Halbuki, var!..

Bereket versin onlar, “Aman, şunlar ne kadar muazzam!.. Bunlar ne kadar muhteşem!.. Şunlar ne kadar güzel!” diyor da, o zaman batılılar öyle diyor diye, bizimkiler de biraz uyanıyorlar.

“—Vay, mûsikîmiz güzelmiş!.. Vay tarihimiz şerefliymiş!.. Vay, ecdadımız çok başarılıymış!.. Vay falanca alim çok büyükmüş!..” diyorlar.

Eğer Mevlânâ’yı Avrupalılar desteklemeselerdi, sevmeselerdi, Mevlevî olmağa kalkmasalardı; bizimkiler tarikatçı diye Mevlânâ’nın türbesini de yıkarlardı. Konya’yı da yerle bir ederlerdi herhalde...

b.Dinden Çıkan Alimler

İkinci hadis-i şerif. Bu da mezheb imamı, muhaddis, mübarek, sevimli, muhterem zât Ahmed İbn-i Hanbel Hazretleri ve İmam Müslim ve Buhârî Hazretleri tarafından kaydedilmiş bir hadis-i şerif.

Ebû Saîd el-Hudrî RA Hazretleri'nden rivayet olunmuş. Buyuruyor ki Peygamber SAS Efendimiz:²

إِنَّهُ يَخْرُجُ مِنْ ضَيْعِي هَذَا قَوْمٌ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ
رَطْبًا لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا
يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ لَئِنْ أَدْرَكْتُهُمْ لَأَقْتُلَنَّهُمْ
قَتْلَ ثَمُودَ

(حم.م.خ. عن أبي سعيد)

RE. 141/7 (*Innehû yahrucu min dı'dıi hâzâ kavmün, yetlûne kitâba'llâhi ratben lâ yücâvizü hanâcirehüm, yemrukùne mine'd- dîni kemâ yemruku's-sehmü mine'r-ramiyyeh, lein edrektühüm leaktülennehüm katle semûd.*)

Kaynakları İmam Buhârî, Müslim, Ahmed ibn-i Hanbel olmasaydı okumayacaktım. Yâni, zayıf bir hadis okuyup da, münakaşa mevzuu açmak istemediğim için okumayacaktım ama, kaynakları kesin.

² Buhârî, *Sahîh*, c.IV, s.1581, no:4094; Müslim, *Sahîh*, c.II, s.741, no:1064; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.656, no:4764; Neseî, *Sünen*, c.V, s.87, no:2578; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.4, no:11021; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.296, no:2234; Saîd ibn-i Mansûr, *Sünen*, c.II, s.322, no:2903; Abdü'r-Rezzak, *Musanef*, c.X, s.156, no:18676; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.46, no:2359; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.IX, s.192; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.139, no:30947; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.X, s.83, no:9141.

Efendimiz buyuruyor ki:

(*Innehû yahrucu min dı'dıi hâzâ*) “Bunun arkasından, bu kaynaktan bir takım insanlar türeyecek, tipler türeyecek ki; (*yetlûne kitâba'llâh*) Allah'ın kitabını, yâni Kur'an-ı Kerim'i okuyacaklar. (*Ratben*) Böyle tatlı tatlı, ter ü taze Allah'ın kitabını okuyacaklar. (*Lâ yücâvîzü hânâcirahüm*) Ama, Kur'an-ı Kerim gırtlaklarından öteye geçmeden, yâni kalplerine inmeden, kalplerini nurlandırmadan, imanlarını sağlamlaştırmadan okuyacaklar.”

Gırtlaklarına kadar iniyor, sadece ses tellerinde... Ses nerede teşekkül ediyor?.. Akciğerden hava geliyor, gırtlaktaki ses tellerini çırpındırıyor, kıpırdatıyor. Ondan sonra boğazdaki, dildeki, dişlerdeki bir takım etkilerden harfler, kelimeler oluşuyor, sesler çıkıyor. Konuşma oluyor, şarkı oluyor, Kur'an-ı Kerim tilâveti oluyor... Ağızdan çıkan şeyler, ama aşağıdan değil. Yâni, Allah'ın kitabını ter ü taze, sevimli, çok hoş okuyorlar ama, gırtlaklarından öteye gitmiyor.

(*Yemrukûne mine'd-dîn*) “Dinden çıkar bu adamlar... Kur'an okudukları halde, dinden çıkarlar. (*Kemâ yemruku's-sehmü mine'r-ramiyyeh*) Okun gerilmiş olan yaydan fırt diye çıkıp gittiği gibi, dinden cıvıv diye çıkıp giderler.” Demek ki, Kur'an-ı Kerim kalplerine inmediği, gönüllerine tesir etmediğinden; okuduğu Kur'an güzel ama, hareketleri yamuk, zihniyetleri yamuk, kalpleri kara, taşlaşmış, yaptıkları iş ters olduğundan böyle oluyor.

(*Lein edrektühüm*) “Ah, onları bir yakalaysaydım, ulaşsaydım bir onlara...” diyor Peygamber Efendimiz, (*Leaktülennehüm*) “Onları öldürürdüm muhakkak, (*katle semûd*) Semûd’u öldürür gibi...” Hani Sâlih AS’ın kavmi Semud kavmi helâk edilmişti. Semûd’u öldürür gibi onları öldürürdüm!” diyor.

Bu ne demek?.. Kur’an-ı Kerim’i kullanarak, dini kullanarak, dine aykırı işler yapanların, Rasûlüllah tarafından buğz edilen, ne kadar sevimsiz, kötü, günahkâr insan olduklarını gösteren bir delil bu. Onların yaptıkları çok kötü demek oluyor. Yâni Kur’an okuyorlar ama, yaptıkları iş dinin temeline dinamit koymak... Yaptıkları iş dinin, Kuran’ın özüne aykırı...

Bunun niçin söylüyorum?.. Bunu söyleyişimin sebebi şu: Bir insan bir lâfı söyler. Hırsız da, yankesici de, dolandırıcı da bazen karşısındakini dolandırmak için, aldatmak için düzgün söz söyler. Ama yaptığı iş, hırsızlık, dolandırıcılık, sömürme vs... Müslümanlar böylelerine kanmasınlar diye; unvanlara, isimlere, gönle kadar inmeyen dildeki sahte sözlere müslümanlar aldanmasınlar diye söylüyorum.

“—Pekiyi nasıl anlaşılır bu insanlar? Yâni, Kur’an da okuyorlar...”

Özü sözüne uymaz. Kur’an okurlar, hareketleri Kur’an-ı Kerime uymaz, sünnet-i seniyyeye uymaz. Kur’an-ı Kerim’in ölçeği çok umûmî olduğu için, orada teferruat görünmediğinden, asıl sünnete bakmak lâzım! Sünnet-i seniyyeye

uygun yaşıyor mu? Yaşıyorsa orada teferruat görünüyor. O zaman onun iyi insan olduğu anlaşılır.

Sünnete aykırı yaşıyor...

“—Niye aykırı yaşıyorsun, senin hiç gâvurdan, gayrimüslimden bir farkın yok. Yaşam tarzın, yemen, içmen, kazanmak, oturman, kalman, konuşman, hareketin, niyetin hep kötü senin... Hiç farkın yok ötekilerden. Senin müslümanlığın nerenden belli? Hiç bir şeyin müslümanlığa uymuyor. Yaptığın işler de müslümanlığa zarar veriyor. Sen kendi kalene gol atıyorsun. Kendi arkadaşlarını arkadan hançerliyorsun. İslâm’a zarar veriyorsun...”

Yâni, böyle insanları nereden anlayacağız? Hakikati bilirsek, Kur’an’ı bilirsek;

“—Sen Kur’an diyorsun ama Kur’an’a uymuyorsun...” diye o mi’yarla ölçüp anlayacağız.

Hani kuyumcuya bir parça geliyor, altınlı bir mücevher parçası. Onu mihenk taşına vuruyor. Kaç ayar altın olduğunu anlıyor:

“—Ha, bu sahte...” diyor. Veyahut, “Bunun ayarı düşük” diyor. “Bu iyi bir şey değil. Ben şu kadar para veririm!” veya “Böylelerini almıyorum!” diyor.

Sahte olduğu zaman, katışık olduğu zaman almıyor.

Biz de hangi mi'yara vuracağız?.. Kur'an-ı Kerim, hadis-i şerif ve şeriat-ı garrâ mi'yarına vuracağız.

“—E hocam, Yirminci Yüzyıl'da Ahmed İbn-i Hanbel'in ahkâmıyla amel edilir mi?..”

Edilir tabii... Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şerife uyan şeyler söylüyor. Kendi başına, Kur'an'ın serbest bıraktığı bir şeyi yasaklayıp, kilit vurmuyor ki mübarek zât. Çok büyük alim, hadis alimi. Hadis-i şerifler ne diyorsa, Kur'an-ı Kerim ne diyorsa, öyle hareket ediyor.

Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şerifleri okuduğunuz zaman, hayret edeceğiniz kadar çağların üstünde. Okumadığı için, millet İslâm'ı gericilik sanıyor. İslâm'ın ahkâmını çağa uygun değil sanıyor.

Biz ortaokuldan, ilkokuldan beri görüyoruz; İslâm'ı yaşıyan yaşayabilir. Hem ticarî hayatında yaşıyor, hem seyahatinde yaşayabiliyor, hem memuriyet hayatında yaşayabiliyor. Gölge edenler olmasa, daha da kolay olacak bu iş. Yâni hiçbir zorluğu yok, gayet rahat. Her şeyi uygulanabiliyor, çok güzel oluyor.

Zaten uygulansın da, toplum ıslah olsun diye onlar gelmiş. Ama millet onlara yüz çevirmiş. Ondan sonra, dün televizyon kanallarında vardı. Adamın bir milyon parası bile yok, her birisi, kendisi ve çocuğu ve torunu dahi borçlu. Memleketi, halkımızı zengin etmek idarelerimizin vazifesi ama, herkese yığınla

borç yüklenilmiş. Bir taraftan israf, bir taraftan suiistimal, bir taraftan beceriksizlik, bir taraftan iyi iş yapanları tepelemek, kötü iş yapanları başa getirmek, tarafgirlik, menfaatperestlik, insafsızlık, zulüm vs...

Allah-u Teâlâ Hazretleri, gerçekleri görüp de ona göre hareket etmeyi, eğriyi, doğruyu anlamayı, ayırmayı nasib etsin...

c.Fâcirin Dine Yardım Etmesi

Bir hadis-i şerif daha okuyalım üç olsun diye: Ebû Hüreyre RA'dan bir hadis-i şerif... Yine aynı kaynaklardan, Ahmed ibn-i Hanbel, Buhârî ve Müslim'den; ilginç... Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:³

إِنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ وَإِنَّ اللَّهَ
لَيُؤَيِّدُ هَذَا الدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ
(حم. خ. م. عن أبي هريرة)

RE. 141/6 (*Innehù lâ yedhulü'l-cennete illâ nefsün müslimeh, ve inna'llàhe leyüeyyidü hâze'd-dîne bi'r-racüli'l-fâcir.*)

³ Buhârî, *Sahîh*, c.III, s.1114, no:2897; Müslim, *Sahîh*, c.I, s.105, no:111; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.309, no:8076; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.X, s.378, no:4519; Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, c.II, s.159, no:1097; Abdü'r-Rezzak, *Musannef*, c.V, s.269, no:9573; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.V, s.209; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.98, no:272; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.X, s.63, no:9091.

Buyuruyor ki Peygamber Efendimiz:

(*Innehù*) “Hiç şüphe yok ki, (*lâ yedhülü'l-cennete illâ nefsün müslimeh*) ancak müslüman bir nefis, kişi girebilecek cennete... Başkası giremez, ancak mü'min, müslüman bir kimse cennete girer.”

Allah kâfirleri cennete sokmaz. Şu veya bu şekilde, yanılma ve saire bahis konusu değil. O zındık fıkralarında olduğu gibi, şaşırtma vs. olmaz. “Yanlışlıkla cennete girmiş de, o softaları filan görmüş, beğenmemiş.” diye böyle uyduruk şeyler yok. Rabbü'l- àlemîn'in hükmetmesiyle, mahkeme-i kübrâda aldığı cezaya göre cehenneme atılacak. Affedilen, lâıyk olanı da Cenâb-ı Hak lütfuyla, keremiyle cennetine sokacak.

Cennete ancak müslüman olan girer. Bunu neden söylüyor, anlatacağım biraz sonra. Tabii bu genel bir hüküm. Buradan bir sorunun da cevabını buluruz:

“—Falanca kâşif filanca cihazı bulmuş insanlar çok istifade ediyor. Acaba o cennete girecek mi?..”

“—Giremez!”

“—Nereden biliyorsun?..”

“—Cennete ancak müslüman girecek, başkası giremez. Falanca kâşif de giremez. Müslüman olsaydı, doğru yolu bulsaydı, Allah'ın varlığını kavrasaydı, girerdi.”

Yoksa, hayatta her insanın az çok bilgisi, başarısı vardır. Ama o bilgi ve başarı mühim bir şey değil. Tabii olacak. Herkes çalışacak... Çiftçi de çalışıyor. Belki daha çok yoruluyor. Masa başında çalışan kâşiften daha çok yoruluyor. Hamal veya işçi... İşte o da bir ekmek, somun kazanıyor. Senenin sonunda bir mahsül ele geçiyor... O bir şey değil; asıl doğru yolda olacak, doğru imana sahip olacak, Allah'ı bilecek. Müslüman olmazsa, cennete giremez. Kâşif maşif olması yetmez, mü'min olması lâzım!..

Ve buyuruyor ki Peygamber Efendimiz: (Ve *inna'llàhe leyüeyyidü haze'd-dîne bi'r-racüli'l-fâcir*) “Ve Allah dilerse, fâcir, fısk u fücur sahibi, günahkâr bir adamla da bu dini desteklettirir.” buyuruyor Peygamber Efendimiz. Yâni, bakarsın fasık, facir bir insanın da faydalı bir işi olur; müslümana ve İslâm'a faydası dokunur.

Nitekim Peygamber Efendimiz'in zamanında bunu gösterecek olaylar oldu. Bir keresinde Peygamber SAS Efendimiz'e geldiler, dediler ki savaş esnasında:

“—Yâ Rasûlallah şu zâta bakın, ne kadar güzel çarpışıyor! Düşmana nasıl saldırıyor, nasıl deviriyor, ne kadar bahadırca, pehlivanca vuruşuyor!.. Ne kadar mâhir, bak ne kadar orduya faydalı oluyor, müslümanlara yararı oluyor, düşmanları kaçirtıyor, def ediyor...” filan dediler.

Böyle hayranlıklarını dile getirdiler. Peygamber Efendimiz de buyurdu ki:

“—O cehennemliktir!”

Şaşırdılar. Hem İslâmî savaşta çarpışıyor kişi, hem de Peygamber Efendimiz buyuruyor ki: “O cehennemliktir.” Şaşırdılar, afalladılar, durakladılar ama, biraz sonra Rasûlullah Efendimiz’in yanına bir haberci geldi, dedi ki:

“—Yâ Rasûlallah, o demin güzelce çarpışan kimse intihar etti.”

“—Neden intihar etti?..”

Yaralanmış çarpışırken... Tabii, o kadar insanı öldürdü, kesti; yaralandı. Yarası çok acımış, acıyınca ümitsizliğe düşmüş, tahammül edememiş. Kılıcının kabzasını, elle tutulan kısmını yere dayamış, sivri yerini de karnına dayamış. Abanmış, yâni kendi kendisine kılıcı batırmış kalbine, karnına; kendisini öldürmüştü. Kendi kılıcına abanmak suretiyle intihar etmiş.

Tabii, İslâm’da intihar yok! Çünkü canı insana emanet olarak Allah verdiği için, korumakla mükellef. Müslüman intihar edemez. Sabreder. Öldürülürse öldürülür, kalırsa kalır ama müslümanın intihar etmesi, kendi canına kıyması yoktur. Çünkü Allah vermiş emâneti güzel kollayacak.

Şimdi bu, kendi kendine intihar ettiğinden cehennemlik oldu. Ebediyyen hep o şekilde azab olacak. Kendi karnına kılıç batırarak öldürdüğü için, kendisine de cehennemde o şekilde azab olacak. Bunu biliyoruz hadis-i şeriflerden.

“—Ama İslâm ordusunda çarpıştı, bayağı da yararlılıklar gösterdi.”

Olsun, Allah bu dini, böyle fâsık fâcir bir insanla da desteklettirir. Bazen böyle olabilir, bunu gösteriyor. Ama bu, böyle biraz destekledi diye cennete gireceğini göstermez. Çünkü, cennete ancak müslüman olan nefisler girecek. Yâni böyle sahte değil, hakikaten imana sahip, pırıl pırıl imanlı insanlar cennete girecek. Peygamber Efendimiz böylece bildiriyor.

Bundan çıkacak ders nedir?.. İmanımızı korumaya gayret etmek... Aman kendimizin, ailemizin, çoluk çocuğumuzun, çevremizin, milletimizin hak olan pırıl pırıl güzel imanını, küfrün hücumlarından korumaya son derece dikkat ve gayret edelim!..

Müşriklerin, kâfirlerin, zalimlerin, din düşmanlarının, millet düşmanlarının, tarih düşmanlarının; Türkiye'nin varlığının, birliğinin, istiklâlinin, istikbâlinin düşmanlarının oyunlarına, entrikalarına kapılmayalım!.. Kapılanları da ikaz edelim, dosdoğru yolda yürüyelim!.. Çünkü biz haklıyız, doğru yoldayız, besbelli...

Bu entrikalara, bu yalanlara, dolanlara aldanmadan yaşayalım!.. Cenâb-ı Hakk'ın rızasını kazanmaya gayret edelim!..

İslâm'ı güzel öğrenelim ve cenneti kazanmaya, cehenneme düşmemeye hayatımız boyunca gayret edelim!..

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi lütfuyla, keremiyle te'yid ve takviye eylesin... Nusretine mazhar eylesin...

Bizim gözümüzden perdeleri, gönlümüzden pasları kaldırsın, gidersin... Gönlümüz pırıl pırıl nurlu olsun...

Gözümüz basiretli olsun... Gerçekleri görelim, doğruyu eğriyi anlayalım, yalancıyı sahtekârı ayıralım...

Hakkı anlayalım, hakka uyalım, batıldan uzak duralım!..

Rabbimiz Tebâreke ve Teâlâ bize olumlu, verimli, hayırlı, faydalı, uzun ömürler ihsân etsin...

Sàlih ameller işlemek, güzel ibadetler yapmak nasib etsin...

Arkamızda güzel eserler, sadaka-i câriyeler bırakmak nasib etsin...

Hayırlı ilimler, hayırlı evlâtlar bırakmayı nasib etsin...

Ümmet-i Muhammed'e çok büyük faydalar sağlamış, çok hayırlar temin etmiş bir kimse olarak yaşayıp, böyle mü'min-i kâmil olarak ruhumuzu teslim edip, Rabbimizin huzuruna sevdiği, razı olduğu kul olarak varmayı nasib eylesin...

Mevlâmız bizi cennetiyle cemâliyle müşerref eylesin... Habîb-i Edîbine Firdevs-i Âlâ'da komşu eylesin...

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

06. 10. 2000 - İSVEÇ

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü